

שני - סדרה 180

Ⓢ Rabbi Karteswiltz

כשר אי לא יהרג^ו הוא ופסול. אמר רב יהודה
 אמר רב בשעה^ו שעלה משה למרום מצאו
 להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות
 אמר לפניו רבש"ע מי מעכב על ידך אמר לו
 אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות
 ועקיבא בן יוסף שמו שעתיד לדרוש על כל
 קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות אמר לפניו
 רבש"ע הראהו לי אמר לו חזור לאחורך הלך
 וישב בסוף שמונה^ו שורות ולא היה יודע
 מה הן אומרים תשש כחו כיון שהגיע לדבר
 אחד^ו אמרו לו תלמידיו רבי מגין לך אמר להן
 הלכה למשה מסיני נתיישבה דעתו חזר
 ובא לפני הקב"ה אמר לפניו רבוננו של
 עולם יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י
 אמר לו שתוק כך עלה במחשבה לפני אמר
 לפניו רבוננו של עולם הראיתני תורתו הראני
 שכרו אמר לו חזור [לאחורך] חזר לאחוריו
 ראה ששוקלין בשרו במקולין אמר לפניו
 רבש"ע^ו זו תורה זו שכרה א"ל שתוק כך
 עלה במחשבה לפני. אמר רבא ישבעה

הוא אשר דבר ונר, יכני' ריבה, ונעזתי שמה לפני
 ישראל וקדש כבודי ושנות כט בגי' אל תפרי' בכבודי.
 אלא יבכובדו, אמר' כי פשה לאתן: אתן אתי, יודע
 הייתי שתקדש הבית כמי. דעו של מקום, והייתו סבור או
 ב' או כן, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וכפך, וידע
 אתן, קיבל שר על שתוק ע, ומה שר קיבל, שתתיימר עמו
 הרבו, שנאמר לו למרו גישת שתוי יי'. קרבי, בכחיר.
 ועל מני כל העם אכבר, כשי' קביה ערשה דין בצדקים מתירא
 ונתעלה ומתקלטי, אם כן כאלו, כל שכן כוכעים, וכן הוא
 אומר: נרא אלהים במקדשך (תהלים סח לו), אל תפרי:
 במקדשך, אלא יבכודשין.

ויקחו בני אהרן ללב ואכילתו איש מזחתו ונתנו בהן איש
 וישבו עליה קטרת וקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא
 צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני
 יהוה: ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה: לאמר
 בקרבי אקריש ועלפני כל העם אקבר וידע אהרן:

(ויקרא י"ז - י"ח)

1.

(ש"ס, ע"ב)

2.

ידיים אהרן, מאכילתו ולא כזה ולא התאבל, שכן
 כעוב ביהוקאל כן אדם הנני לוקח מסך את המטר עיניך
 ככופה וגו' ראובן דום טחים אבל לא חשפה ויהוקאל כד
 טויות, אך כן רדום כמה שהיה רוצה להתאבל ולכנות.
 וזר מוסר יאמיתת פשוט, אבל האנה שאמרתי שהיה
 מנחם משה לאהרן על שאמר לו הקב"ה וקדש בכבודי
 וישמות כט מגו, וכבודי, וסבנו היית או אני או אחה, עכשיו
 חרף שרם גדולים מפני ומסך, אין זה לפי המסע, וכי היה
 מכשר הקב"ה למשה צשו לי מסכן וכן ביום ימותו הגדולים
 שבכם.

(דברים י"ג)

הנה אמר משה רמקרה
 הנה הוא אשר נזר השם לאמר אל לבו בקרבי אקדש שלא
 יהרמו אל כרובי, ועל מני כל העם אכבר, סרתי נוגחים
 כמו כמיכני וטעם וירוש אהרן שהיה טובה בקול' ואו
 שיק, או טעם ואל חרום בה עיני ואיכה ב יח'.

(ש"ס, ע"ג)

3.

רבי עקיבא - אמר: שנים שישבים ואין בנייהם
 דברי תורה - רבי זה מושב דעים, שנאמר: והמושב לצים
 לא יקב (תהלים א, א) וקב שנים שישבים ויש בנייהם
 דברי תורה - שבינה שרונה בנייהם, שנאמר: אז נדברו ורשי
 יי איש אל רעהו" וישקב יי וישמע יי ויקמב ספר זקרון וקניו
 דוראי יי ולחשבי שמו (מלאכי ג, טז). אין לי אלא שנים,
 מגון שאספסוף אחד שישב ויעוסק בתורה שהקדוש-פרוך הוא קובע
 לו שקרי' ו שנאמר: וישב קבד וילום כי נעל עקיו (איכה ג, כח).
 (אגמ"ט, ע"ג)

4.

רבי עקיבא - אמר: שחוקי וקשות ראש י סרעלין את
 טעם קרונה. סטורח - קני' לתורה: מצדיות י - סג
 דעשרי' גורים - קני' דערישות י קני' דעקשת - שמיפת י.
 (אגמ"ט, ע"ג)

ואמר
 משה לאהרן, הוא דמליל
 אהרן, וצל אפי כל קבא
 אהרן, ושפח ובניי
 ושחיקן אהרן:
 (אגמ"ט, ע"ג)

נזים אהרן (ויקרא י, ג) - ושחיקן אהרן.
 ונציתו שהיא קמי שנים: קל-סתורה קלה ... טעמיה: פו נטלי עליה: קאלו
 נחיתת סתורה קלה טעמה נעבורו לקדו.
 (עניני גמגמ' ארמ"ט)

ויאמר צא ונבחרת כהל' לוי
 יהוה ורבה יהוה עברי ורית גדולה וחק ספרין הרים וספרי
 סלקים לפני יהוה לא ברית יהוה ואחר הויה רעש לא ברעש
 יהוה: ואמר הרעש אש לא כמש יהוה ואמר האש קיל
 וקטרה דקה:
 (אגמ"ט, ע"ג, ע"ד)

קיל דחיה דקס ... וטו
 טעמיה קול ככל סתך כדעמפ
 (ש"ס, ע"ב)

י"ח ע"ו (II)

ניי-סנד
Rabbi KATSOVITZ

לה מר זוטרא^א דלמא כאכילת קישואין ודילועין. וכבר היה ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ורבי
עקיבא מהלכין בדרך ושמעו קול המונה של רומי מפלטה^ב [ברחוק] מאה ועשרים מיל והתחילו בוכין ורבי
עקיבא משחק אמרו לו מפני מה אתה משחק אמר להם ואתם מפני מה אתם בוכים אמרו לו גוים הללו
שמשתחוים לעצבים ומקטרים לעבודת כוכבים יושבין בטח והשקט ואנו בית הרום רגלי אלהינו שרוף

באש ולא נבכה אמר להן לכך אני מצחק^א ומה
^ב לעוברי רצונו כך לעושי רצונו על אחת כמה וכמה
שוב פעם אחת היו עולין לירושלים כיון שהגיעו להר
הצופים קרעו בגדיהם כיון שהגיעו להר הבית ראו
שועל שיצא מבית קדשי הקדשים התחילו הן בוכין
ור"ע מצחק^א אמרו לו מפני מה אתה מצחק אמר להם
מפני מה אתם בוכים אמרו לו מקום שכתוב בו^ב והזר
הקרב יומת ועכשיו^א שועלים הלכו בו ולא נבכה אמר
להן לכך אני מצחק דכתיב^א ואעידה לי עדים נאמנים
את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו וכי מה ענין
אוריה אצל זכריה אוריה במקדש ראשון וזכריה
במקדש שני אלא תלה הכתוב נבואתו של זכריה
בנבואתו של אוריה באוריה כתיב^א לכן בגללכם
ציון שדה תחרש [וגו'] בזכריה כתיב^א עוד ישבו זקנים
וזקנות ברחובות ירושלם עד שלא נתקיימה נבואתו
של אוריה הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה בידוע
שנבואתו של זכריה מתקיימת בלשון הזה אמרו לו עקיבא נחמתנו עקיבא נחמתנו^א: